

Ahoj!

Koho by napadlo, že Havranovo rozhodnutí odejít z Hromového klanu a žít na farmě dvounožců se samotářem Ječmenem spustí takovou vlnu protestů? Ne ze strany jeho přátel z klanu – i když Ohnivý měsíc a Šedý pruh byli z jeho odchodu smutní, věděli, že by v klanu nikdy nebyl šťastný – ale ze strany všech těch čtenářů, kteří chtěli vidět, jak se Havran stane válečníkem a konečně se pomstí svému učiteli Drápovi, který ho tak týral.

Už ani nevím, kolikrát se mě lidé ptali, jaké by bylo Havranovo válečnické jméno. Má odpověď vždy zněla stejně: Nikdy žádné mít neměl! Havranova síla je v jeho tichém pojetí sebe sama, což je přesně druh síly, která potřebuje prostor pro růst, pryč od tlaku života v klanu se všemi těmi pravidly, úkoly a očekáváním. V bezpečí na farmě s Ječmenem se stal Havran sebejistým, klidným a přátelským hostitelem klanových koček, které tudy prochází na cestě k Měsíčnímu kameni.

Ale věděla jsem, že Havranův život nebude nikdy tak jednoduchý, že by se přestěhoval na farmu a mohl okamžitě zapomenout na to, jak vyrůstal. Narodil se v lese, takže má instinkty jako každá jiná klanová kočka – hlavně sílu a naději, které vychází z oddanosti válečnickému zákoníku, a jistotu, že vždy budou kočky, na které se může spolehnout, když přijde na nejhorší. Havran s Ječmenem společně žijí v poklidu, ale příchod cizích koček všechno obrátí vzhůru nohama. Havran opět pocítí instinkt a najednou musí sám sobě položit otázku: Jsem pořád členem Hromového klanu?

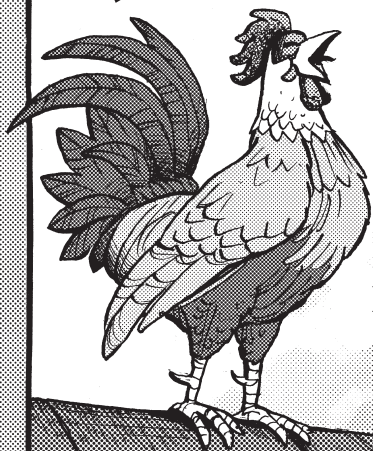
S přáním toho nejlepšího

Erin Hunterová

NIKDY JSEM TOHLE MÍSTO NEZNAL
POD JINÝM JMÉNEM.

KYKY-RY-
KÝ!

JE TO PROSTĚ... FARMA

VŽDYCKY JSEM SI
MYSLEL, ŽE SE NIKDY
NEZMĚNÍ.

KYKY-RY-
KÝ!

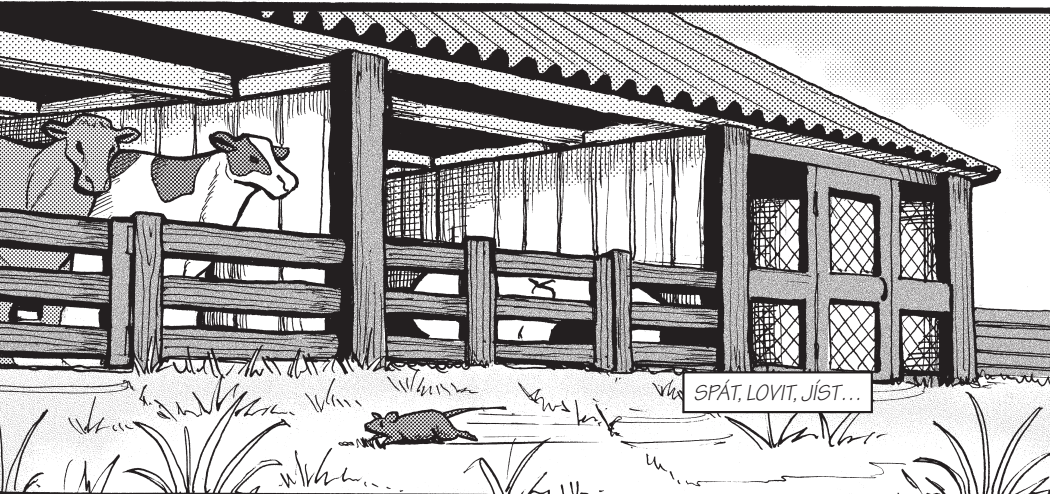
ŽE BUDE POŘÁD
POHODLNÁ, BEZPEČNÁ
A DOKONALÁ.

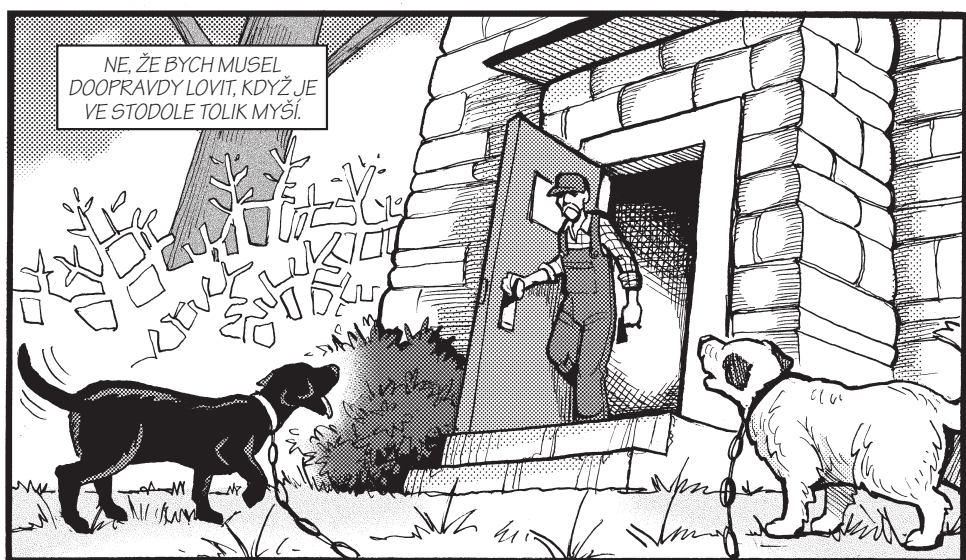
ALE BRZY ZJIŠTÍM, JAK ŠEREDNĚ
JSEM SE SPLETL.

ŽIVOT JE TU PROSTÝ.

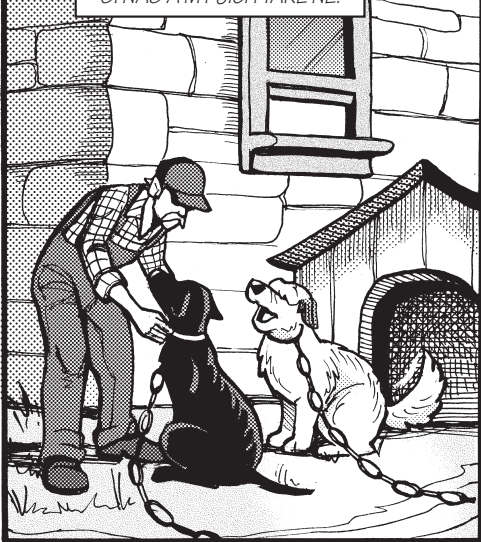

SPÁT, LOVIT, JÍST...

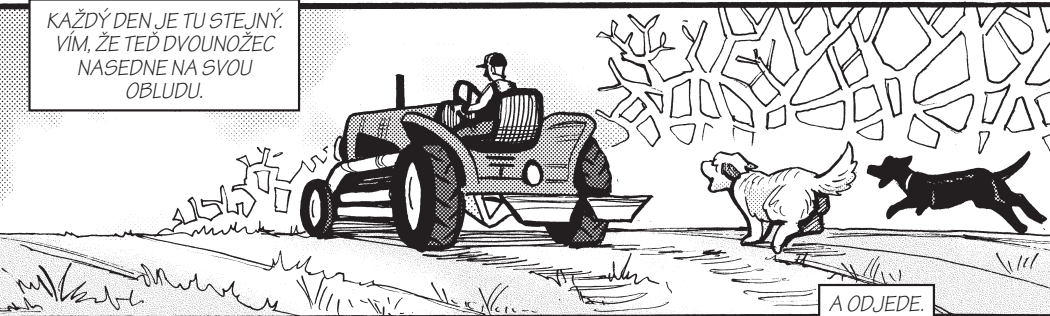
NE, ŽE BYCH MUSEL
DOOPRAVDY LOVIT, KDYŽ JE
VE ŠTODOLE TOLIK MYŠÍ.

ANI DVOUNOŽCI, KTERÍ TU ŽIJÍ,
NEJSOU ŠPATNÍ. NEVŠÍMAJÍ
SI NÁS A MY JICH TAKÉ NE.

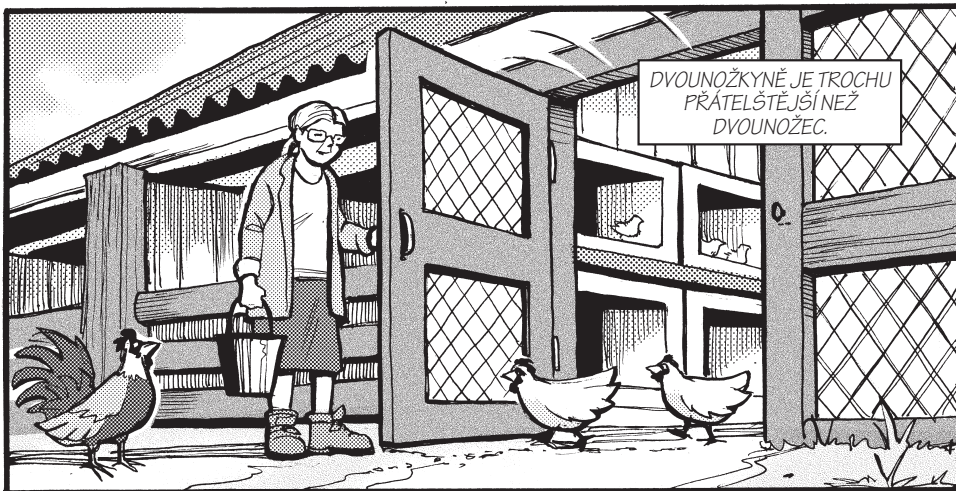

DOKONCE I PŠI JSOU V
POHODĚ. NANEJVYŠ JSOU
JEN ZVĚDAVÍ.

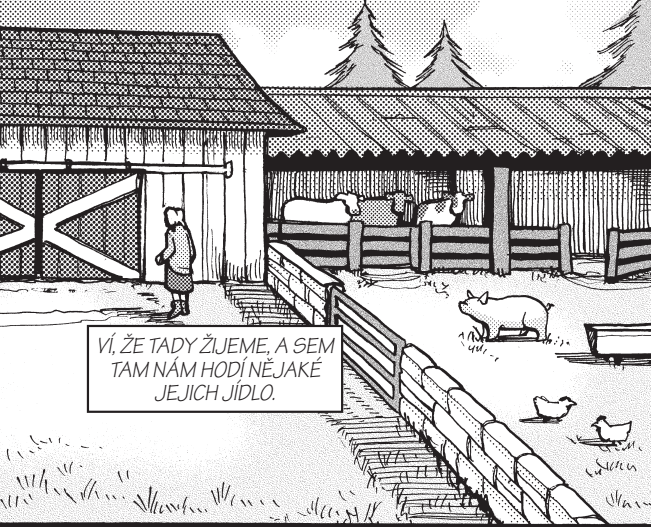
KAŽDÝ DEN JE TU STEJNÝ.
VÍM, ŽE TEĎ DVOUNOŽEC
NASEDNE NA SVOU
OBLUDU.

A ODJEDE.

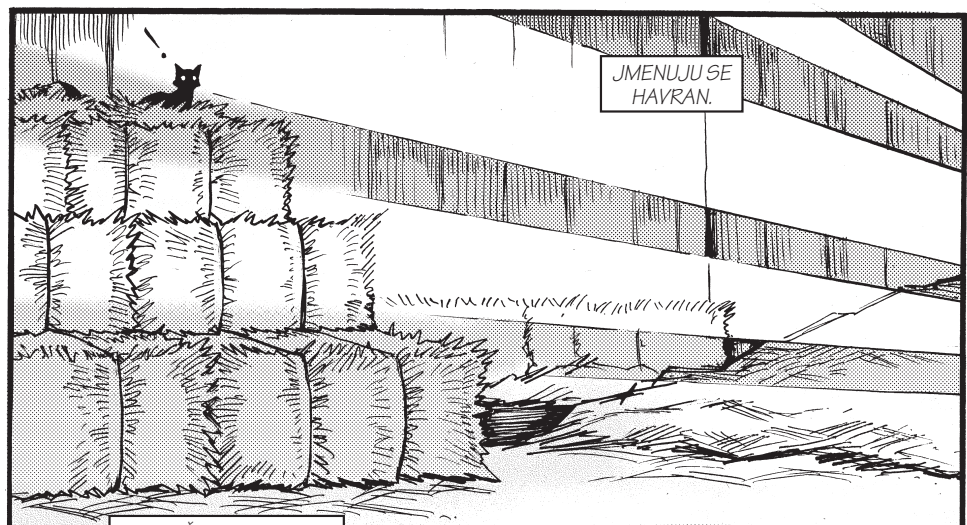
DVOUNOŽKYNĚ JE TROCHU
PŘÁTELŠTĚJŠÍ NEŽ
DVOUNOŽEC.

VÍ, ŽE TADY ŽUJEME, A SEM
TAM NÁM HODÍ NĚJAKÉ
JEJICH JIDLO.

ALE MYŠÍ MI
CHUTNÁJÍ VÍČ.

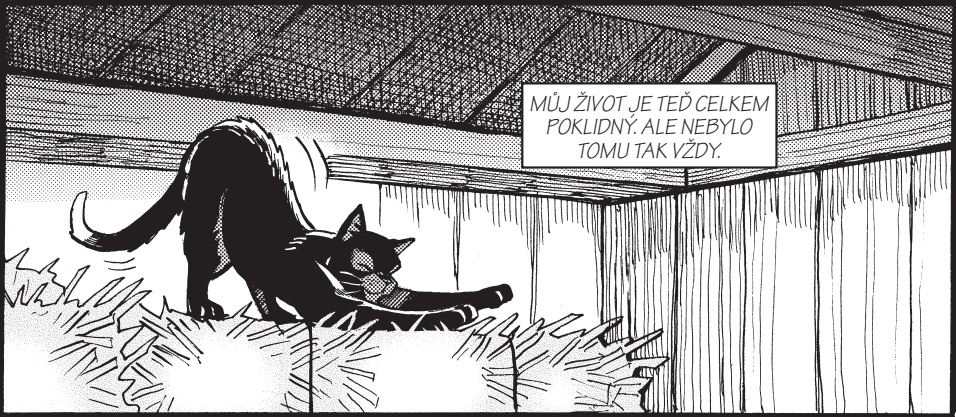

JMENUJU SE
HAVRAN.

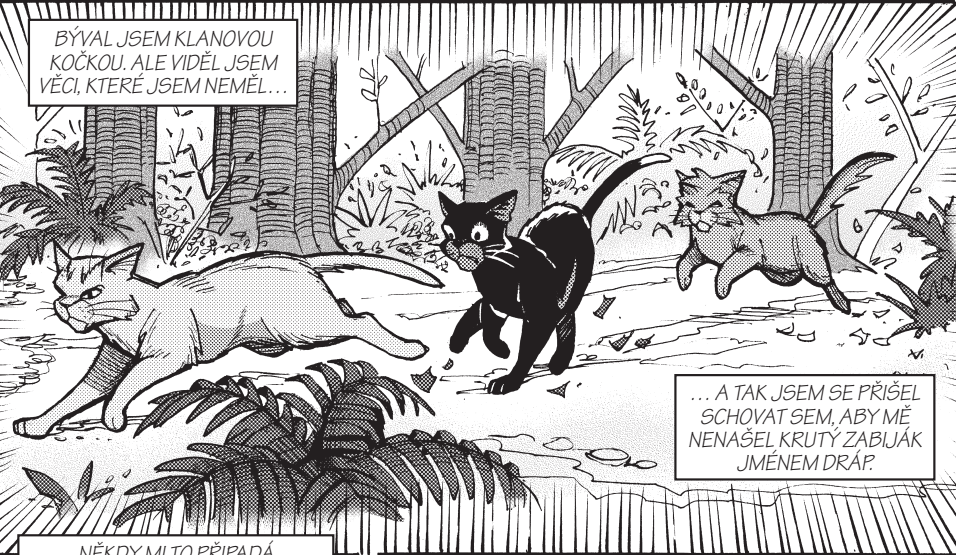

ŽIJU TADY
S NEJLEPŠÍM PŘÍTELEM
JEČMENEM.

MRK
MRK

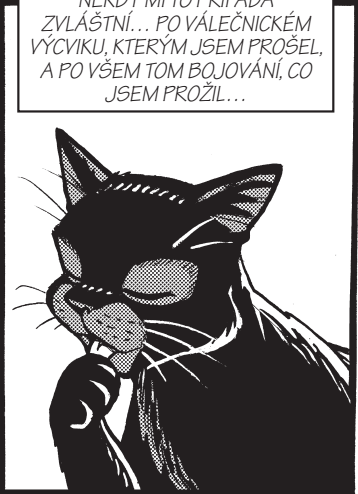

MŮJ ŽIVOT JE TEĎ CELKEM
POKLIDNÝ. ALE NEBYLO
TOMU TAK VŽDY.

BÝVAL JSEM KLANOVOU
KOČKOU. ALE VIDĚL JSEM
VĚCI, KTERÉ JSEM NEMĚL...

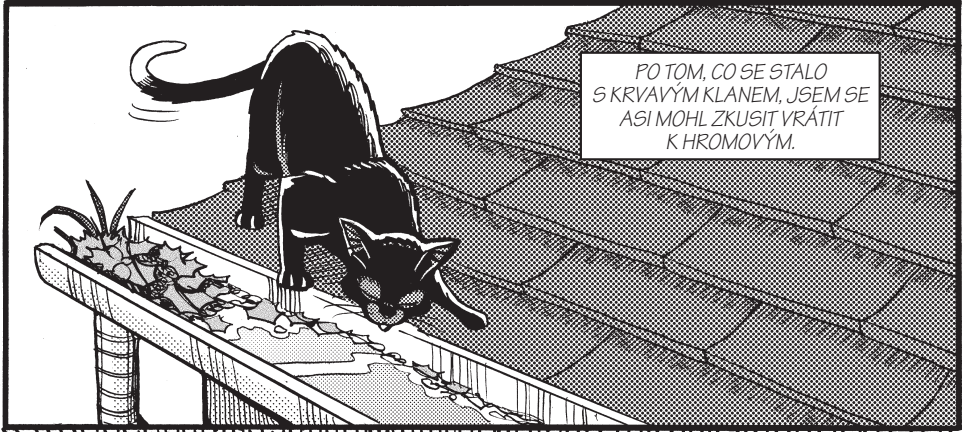
... A TAK JSEM SE PŘÍŠEL
SCHOVAT SEM, ABY MĚ
NENAŠEL KRUTÝ ZABIJÁK
JMÉNEM DRÁP.

NĚKDY MI TO PŘIPADÁ
ZVLÁŠTNÍ... PO VÁLČICKÉM
VÝCVIKU, KTERÝM JSEM PROŠEL,
A PO VŠEM TOM BOJOVÁNÍ, CO
JSEM PROŽIL...

... TEĎ ZAŽÍVÁM NEJVĚTŠÍ
NEBEZPEČÍ, KDYŽ LEZU
NA STŘECHU STODOLY,
ABYCH SE NAPIL.

PO TOM, CO SE STALO
S KRVAVÝM KLANEM, JSEM SE
ASI MOHL ZKUSIT VRÁTIT
K HROMOVÝM.

NĚKOLIK KRVEŽÍZNIVÝCH,
TOULAVÝCH KOČEK SE
V MINULÉM OBDOBÍ ZELENOLISTÍ
POKUSILO OVLÁDNOUT LES,
ALE NEPODARILLO SE JIM TO.

DRÁP - TEĎ UŽ MĚSÍČNÍ
DRÁP - BYL ZABIT JEJICH
VELITELEM.

JEČMEN A JÁ JSME
TEHDY BOJOVALI
SPOLEČNĚ S KLANY.

JEČMEN DOKONCE NĚKOLIK
KOČEK Z KRVAVÉHO KLANU
ZNAL, JELIKOŽ SE S NIMI
UŽ KDYSI ŠTĚL.

JE ZÁZRAK, ŽE JSME
TO PŘEŽILI. DOŠT
KOČEK TAKOVÉ ŠTĚSTÍ
NEMĚLO.

UKÁZALO SE, ŽE FARMA JE PRO MĚ
TO PRAVÉ MÍSTO. VŠECHNO JE TU
MNOHEM SNAŽŠÍ.

ŽÁDNÝ VÝCVIK, HRANICE
ANI HLÍDKY. NIKDY NEMÁM
HLAD. MOŽNÁ TO NENÍ ÚPLNĚ
DOMOV...

... ALE MŮŽU VSTÁVAT V KOLIK
CHCI, NIKDO MI NEŘÍKÁ, CO MÁM
DĚLAT... A JE TU JEČMEN. OBA
SI NAVZÁJEM DLUŽÍME ŽIVOT.

ASI TEDY
ZŮSTANU.

GRATULUJI K TĚ
MYŠI, JEČMENE.

NA TEBE SE MŮŽU
VŽDYCKY SPOLEHNOUT,
ŽE SE O TY HLODAVCE
POSTARÁŠ.

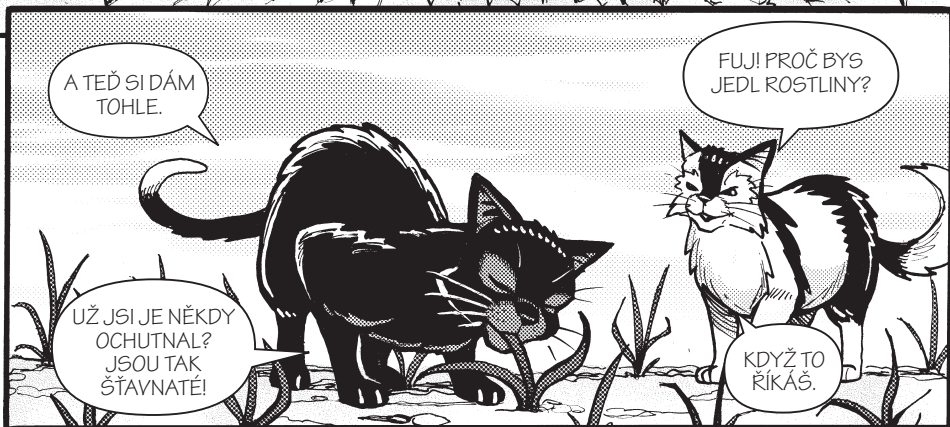
NEMÁME ANI
PONĚTÍ, CO TY
ZVUKY ZNAMENAJÍ.

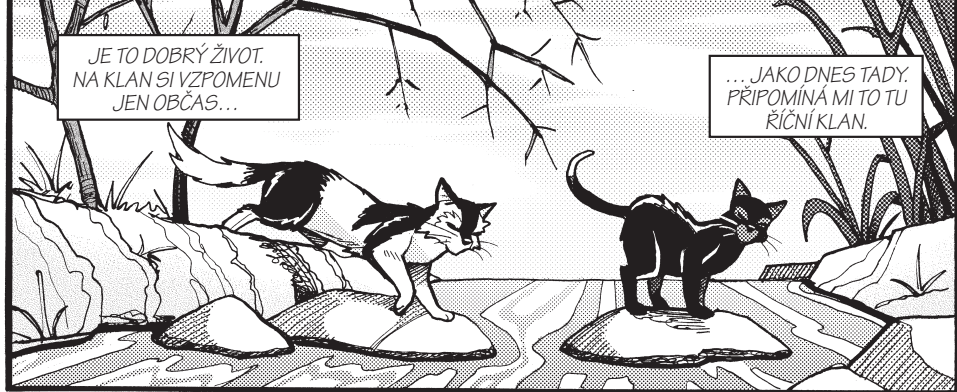
DVOUNOŽCI JSOU ZVLÁŠTNÍ.
ALE JAK JSEM ŘÍKAL,
NEOBTĚŽUJÍ NÁS A MY ZASE
JE - A DRŽÍME SE OD JEJICH
DOUPĚTE STRANOU.

JEDNÍM Z DŮVODŮ, PROČ
SE MI TU TAK LÍBÍ, JE TO,
ŽE S JEČMENEM CHODÍME
NA PROCHÁZKY.

NELOVÍME, ANI
NEHLEDÁME CIZÍ
KOČKY... JEN SE
PROCHÁZÍME.

JE TO FAJN.

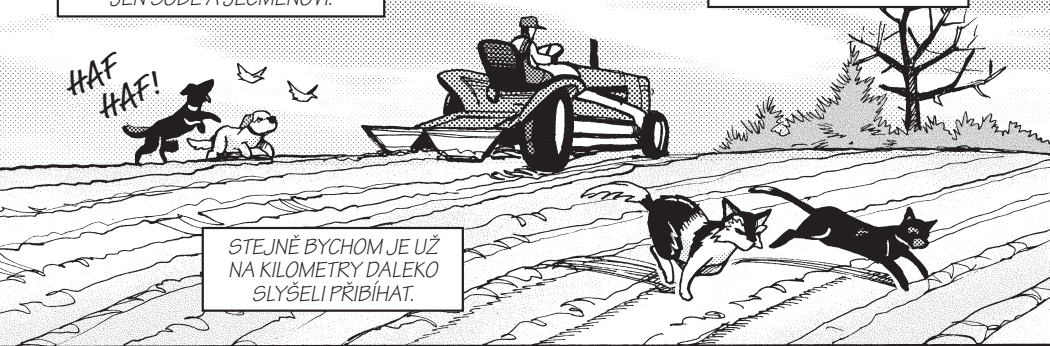

JE TO DOBRÝ ŽIVOT.
NA KLAN SI VZPOMENU
JEN OBČAS...

... JAKO DNES TADY.
PŘIPOMINÁ MI TO TU
ŘÍČNÍ KLAN.

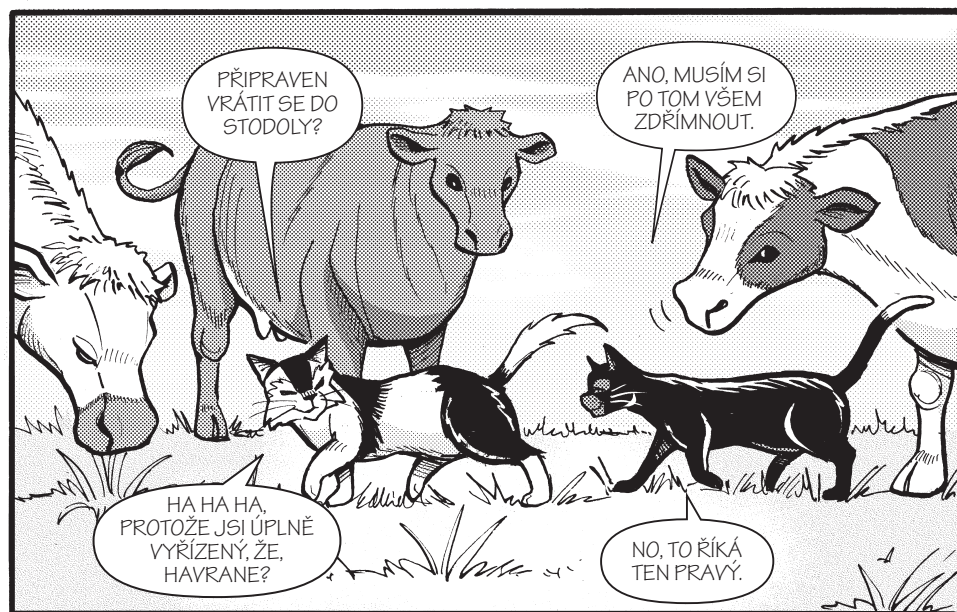
ALE AŽ SI KLANY ZŮSTANOU
V LESE. JÁ MÁM PLNÉ BRÍCHO
A NEMUSÍM BYT NIKOMU ODDANÝ,
JEN SOBĚ A JEČMENOVÍ.

ANI TI PISI MI NEVADÍ. BUĎ
JSOU UVÁZANÍ, NEBO
BĚHAJÍ ZA DVOUNOŽCI.

HAF
HAF!

STEJNĚ BYCHOM JE UŽ
NA KILOMETRY DALEKO
SLYŠELI PŘIBÍHAT.

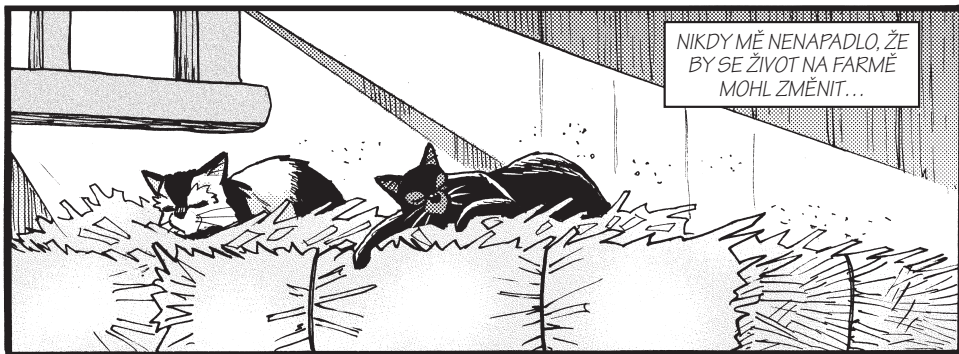

PŘIPRAVEN
VRÁTIT SE DO
STODOLY?

ANO, MUSÍM SI
PO TOM VŠEM
ZDRÍMNOUT.

HA HA HA,
PROTOŽE JSI ÚPLNĚ
VYŘÍZENÝ, ŽE,
HAVRANE?

NO, TO ŘÍKÁ
TEN PRAVÝ.

NIKDY MĚ NENAPADLO, ŽE BY SE ŽIVOT NA FARMĚ MOHL ZMĚNIT...

... DOKUD NENASTALO OBDOBÍ SPADANÉHO LISTÍ, KDY SE ZMĚNILO ÚPLNĚ VŠECHNO.

HAVRANE!
HAVRANE,
VZBUĎ SE!

CO JE? PÁNI,
JE TU NĚJAKÁ
ZIMA.

JÁ VÍM! PROTO
MUSÍŠ VSTÁT.

CO? CO TO
DĚLÁŠ? CO TO
MÁ BÝT?

JEN SE
PODÍVEJ!

NIKDY JSEM NEVIDĚL
TAK KRÁSŇÝ SNĚH.

ÁÁCH...

